

Ομιλία Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ, στο Βαθύ Ιθάκης

«100 χρόνια ζωής και δράσης συμπληρώνει φέτος το ΚΚΕ. 100 χρόνια αταλάντευτης πάλης για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης, μεγαλειώδους και ηρωικής προσφοράς, που κανένα άλλο κόμμα δεν έχει προσφέρει στο λαό μας. 100 χρόνια και το Κόμμα έχει γράψει Ιστορία. Είμαστε περήφανοι. Είμαστε περήφανοι όχι μόνο γι' αυτή την Ιστορία, αλλά και γιατί το ΚΚΕ παραμένει πρωτοπόρο. Παραμένει το Κόμμα της επαναστατικής ανατροπής, του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

«Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος...», λέει ο ποιητής Τάσος Λειβαδίτης, θα πρέπει... «να μπορείς, απάνω από την ομοβροντία που σε σκοτώνει, εσύ να ακούς τα εκατομμύρια των απλών ανθρώπων που τραγουδώντας πολεμάνε για την ειρήνη».

Αυτή η πορεία στην ανθρώπινη συνείδηση και δράση σηματοδοτεί τη δύναμη των ιδεών της κοινωνικής απελευθέρωσης. Τις ανεξάντλητες δυνάμεις που μπορεί να αντλήσει το εργατικό κίνημα στην πάλη του για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Τις αλύγιστες και αγωνιστικές προσωπικότητες που σφυρηλατούν τα ιδανικά του ΚΚΕ και της κομμουνιστικής ιδεολογίας. Το παράδειγμά τους, το παράδειγμα των μελών του ΚΚΕ και της ΟΚΝΕ δεν αποτελεί παρά ένα θρίαμβο της ανθρώπινης ζωής και της κομμουνιστικής ιδεολογίας. Αγωνιστές, απλοί εργάτες και εργάτριες, πολλοί νέοι σε ηλικία, άνθρωποι που δεν είχαν προλάβει να γευτούν τις χαρές της ζωής, μπαίνουν στην ταξική πάλη, με σκοπό να τραβήξουν ως το τέλος.

Αυτή είναι η γραμμή αίματος και προσφοράς που συνδέει το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του, το Νοέμβρη του 1918 και το εργατικό κίνημα του Μεσοπολέμου με το κατοπινό εργατικό κίνημα και την ανάπτυξη της δράσης του Κόμματος, μέχρι τις μέρες μας. Μέσα από τις γραμμές του και σε όλη την 100χρονη πορεία του αναδείχτηκαν μαζικά ήρωες και ηρωίδες, όσοι επώνυμα πέρασαν στην Ιστορία και άλλοι πολλοί που παρέμειναν άγνωστοι, που δεν δίστασαν να δώσουν τη ζωή τους, να αντέξουν βασανιστήρια, με ανιδιοτέλεια και συνείδηση της ευθύνης τους απέναντι στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Σήμερα μπορούμε με περηφάνια να σταθούμε σε βασικούς παράγοντες που αφορούν στην αγωνιστική - κομμουνιστική διαπαιδαγώγηση του Κόμματος και των μελών του, στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και τη συμβολή του ΚΚΕ, που σφυρηλάτησαν ακριβώς αυτή την πορεία του Κόμματος από την εποχή του μεσοπολέμου, κατακτώντας έτσι τη δυνατότητα να διαδραματίσει αυτόν τον πρωτοπόρο ρόλο στα χρόνια της Αντίστασης και της δράσης του Δημοκρατικού Στρατού, αλλά και κατοπινά σε συνθήκες σκληρής παρανομίας και διώξεων. Κατορθώνοντας να σταθεί όρθιο μετά την προσπάθεια δυο φορές από τους οπορτουμιστές, το 1968 και το 1989, το Κόμμα να διαλυθεί ή να μετατραπεί σε σοσιαλδημοκρατικό. Κατορθώνοντας να κρατηθεί όρθιο και να συνεχίσει την επαναστατική του δράση μετά την ανατροπή του 1989 στις χώρες του σοσιαλισμού και ειδικά στη Σοβιετική Ένωση. Ποιοι ήταν αυτοί οι παράγοντες:

- Η ίδια η ίδρυση του ΣΕΚΕ στις 17 Νοέμβρη του 1918, του μετέπειτα ΚΚΕ, που συντελέστηκε κάτω από την επίδραση της Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης, είναι το καθοριστικό γεγονός στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος. Γιατί για πρώτη φορά τέθηκε σε επιστημονική βάση το ζήτημα η

εργατική τάξη να παλέψει για την ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας υπέρ της κομμουνιστικής. Το ΚΚΕ, από την ίδρυσή του προσπάθησε με συνέπεια να αναδείξει τον ιστορικό ρόλο της εργατικής τάξης, τη δυνατότητά της ως επαναστατικής τάξης να κατακτήσει και να ασκήσει την εξουσία της. Αποκάλυψε τον καπιταλιστικό χαρακτήρα του κράτους, τη δικτατορία του κεφαλαίου στην Ελλάδα με ή χωρίς βασιλιά, με κοινοβουλευτισμό ή με τη μορφή της στρατιωτικής δικτατορίας. Το ΚΚΕ, παρά ορισμένες προβληματικές στρατηγικές επεξεργασίες, τέθηκε επικεφαλής του αγώνα για την πολιτική χειραφέτηση της εργατικής τάξης.

- Η πορεία του ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του είναι συνυφασμένη με την προσπάθεια οικοδόμησης κομματικών οργανώσεων μέσα στους χώρους δουλειάς και τους κλάδους. Σε πολλά κομματικά ντοκουμέντα, ειδικά μέχρι το 1955, σημειώνεται η ανάγκη ισχυρών ΚΟ στις εργατουπόλεις και στις επιχειρήσεις, αφού, παρά τις πολλές διακυμάνσεις, είχε συνειδητοποιηθεί ότι το Κόμμα δεν θα μπορούσε να εκπληρώνει την επαναστατική του πολιτική, την οργάνωση και την καθοδήγηση του εργατικού κινήματος χωρίς ισχυρές οργανωμένες κομματικές δυνάμεις μέσα στην εργατική τάξη. Αναντικατάστατο όπλο στα χέρια του ΚΚΕ και της ΟΚΝΕ ήταν ο κομματικός τύπος, ιδιαίτερα ο "Ριζοσπάστης", που αποτέλεσε ισχυρό εργαλείο διαφώτισης και οργάνωσης των εργατών.

- Το ΚΚΕ σταθερά και μαχητικά στήριξε το πρώτο κράτος της εργατικής εξουσίας στην παγκόσμια Ιστορία, τη Σοβιετική Ρωσία και στη συνέχεια την ΕΣΣΔ. Στην υπεράσπιση της ΕΣΣΔ και γενικότερα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στον 20ό αιώνα, το ΚΚΕ είδε το κύριο: Την πάλη της νέας κοινωνίας, της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής, ενάντια στην παλιά, την καπιταλιστική κοινωνία, και γι' αυτό αντιπάλεψε με σταθερότητα και συνέπεια τον αντικομμουνισμό και τον αντι-σοβιετισμό των αστικών πολιτικών δυνάμεων και του ομορτοουνιστικού ρεύματος μέσα στο εργατικό κίνημα.

- Το ΚΚΕ σε από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του ήταν Κόμμα διεθνιστικό, πολέμησε με συνέπεια τον μεγαλοϊδεατισμό, τον αστικό εθνικισμό, το φασισμό και το ναζισμό. Σταθμό αποτέλεσε η απόφαση να ενταχθεί στην Γ' Κομμουνιστική Διεθνή. Σε κρίσιμες και δύσκολες φάσεις του αγώνα του, δέχτηκε τη συμπάρταση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος. Το ΚΚΕ έδειξε την αλληλεγγύη του σε όλους τους αγώνες που διεξήγαγε η εργατική τάξη διεθνώς, ενώ κορυφαία έκφραση της επαναστατικής προσφοράς του Κόμματος στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα ήταν η τρίχρονη εποποιία του ΔΣΕ.

- Το ΚΚΕ, από τα πρώτα του χρόνια καταδίκασε την εκστρατεία του ελληνικού στρατού στη Μικρά Ασία, την αστική στρατηγική της "Μεγάλης Ιδέας", που υπηρετούσε τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις της ελληνικής αστικής τάξης. Αντιπάλεψε και συνεχίζει να αντιπαλεύει τα αστικά ρεύματα του εθνικισμού και του κοσμοπολιτισμού, που αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου αντιδραστικού πολιτικού νομίσματος. Αποκάλυψε και αποκαλύπτει τους στόχους των αστικών οραμάτων, που επιχειρούν να στοιχίσουν την εργατική τάξη πίσω από τους στόχους της αστικής στρατηγικής σε κάθε χώρα, να τη διαιρέσουν με βάση τις αντιθέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Πάλεψε από την πρώτη στιγμή ενάντια στο ΝΑΤΟ και στην τότε ΕΟΚ, μια πάλη που παραμένει αναγκαία και επίκαιρη ακόμα και σήμερα.

•Η προσφορά του ΚΚΕ, από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του, σε όλους τους τομείς της ζωής της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων εκφράστηκε με πολύμορφη δράση, για την ικανοποίηση αιτημάτων πολύ προοδευτικών για την εποχή τους. Από τα πρώτα του βήματα οργάνωσε και στήριξε σκληρούς διεκδικητικούς αγώνες για το δωρο, τις συνθήκες εργασίας, τους μισθούς και τα μεροκάματα, για την υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, για τη δημόσια Υγεία, για την απαγόρευση της παιδικής εργασίας και συνολικά την προστασία των ανηλίκων, τα δικαιώματα των γυναικών, τη δημόσια Παιδεία και την καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, για το διαχωρισμό της εκκλησίας από το κράτος.

Σε όλη την πορεία αυτών των 100 χρόνων, οι κομμουνιστές με την πρωτοπόρα δράση τους στα συνδικάτα οργάνωσαν σημαντικούς κλαδικούς και περιφερειακούς αγώνες, όπου με πολλές διακυμάνσεις εκφράστηκε η μαχητική συμμετοχή σημαντικών τμημάτων της εργατικής τάξης από τη μια και η αταλάντευτη υπεράσπιση της αστικής εξουσίας από το αστικό κράτος από την άλλη. Μέσα από τέτοιους μικρούς ή μεγαλύτερους αγώνες, η εργατική τάξη κατοχύρωνε δικαιώματα και κατακτήσεις στο μεροκάματο, στις συνθήκες δουλειάς, στην Κοινωνική Ασφάλιση, σε πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Δυνάμωνε η συλλογική δράση και η ενότητα της εργατικής τάξης μέσα από τους συμμετοχή τους στα συνδικάτα και κάτω από την πρωτοπόρα δράση των μελών του Κόμματος, της ΟΚΝΕ και της ΚΝΕ.

Όλα τα μεγάλα βήματα, όχι μόνο για τη συνδικαλιστική οργάνωση της εργατικής τάξης στην Ελλάδα, αλλά κυρίως για την εδραίωση του ταξικού προσανατολισμού του εργατικού κινήματος, είναι δεμένα με την ιστορική προσφορά του ΚΚΕ. Η αντιπαράθεση των δυνάμεων του ΚΚΕ με τη γραμμή της ταξικής συνεργασίας και του συμβιβασμού ήταν συνεχής, παρά τις όποιες αδυναμίες. Κορυφαία κατάκτηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα τα τελευταία 19 χρόνια είναι η ίδρυση του ΠΑΜΕ.

•Το ΚΚΕ ανέδειξε το δρόμο και την αναγκαιότητα της κοινής δράσης και των αγώνων της εργατιάς με τη φτωχολογιά στο χωριό και στην πόλη, την πλειοψηφία της αγροτιάς και των εργατών γης που δεινοπαθούν κάτω από συνθήκες σκληρής εκμετάλλευσης των μεγαλοαγροτών, αλλά και τους αυτοαπασχολούμενους και μικρούς, που δεινοπαθούν κάτω από την ισχύ των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

•Το ΚΚΕ, η ΟΚΝΕ και η ΚΝΕ πρωτοστάτησαν και συνεχίζουν να πρωτοστατούν στους αγώνες της νεολαίας, των μαθητών και των φοιτητών, στους αγώνες για το δικαίωμα στη μόρφωση, στον Πολιτισμό, τον Αθλητισμό. Για το δικαίωμα στη δουλειά, στην κατάργηση της παιδικής εργασίας και εκμετάλλευσης, για τα δικαιώματα των νέων στρατευμένων και την αντιιμπεριαλιστική δράση. Αντίστοιχα, φροντίζουν αδιάκοπα για τη συμμετοχή των γυναικών στην ταξική πάλη και στην οργανωμένη δράση στα πλαίσια του Κόμματος και της Νεολαίας.

•Σε όλη του την πορεία, το ΚΚΕ αντιπάλεψε ηρωικά τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους και της καπιταλιστικής εργοδοσίας. Από το "Ίδιώνυμο" του Ελ. Βενιζέλου, το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στην ηρωική δεκαετία του '40, στα χρόνια της παρανομίας που ακολούθησαν και στα 7 χρόνια της στρατιωτικής δικτατορίας. Γενικότερα, το Κόμμα μας αντιμετώπισε σκληρές διώξεις, δολοφονικές επιθέσεις, τη φυλάκιση και τον εκτοπισμό. Δυνάμωνε όμως μέσα από περιόδους όπου ακόμα και ο αγώνας για το

μεροκάματο συνεπαγόταν νεκρούς, τραυματίες και φυλακισμένους. Ακόμα και τότε, το Κόμμα οικοδομούσε Οργανώσεις και αύξανε την επιρροή και την επίδρασή του στα συνδικάτα πολλών κλάδων.

Το ΚΚΕ απέκτησε ισχυρούς δεσμούς με την εργατική τάξη, γιατί, εκφράζοντας τα ιστορικά συμφέροντά της, μπήκε μπροστά σε κάθε μάχη για τις διεκδικήσεις της, διότι πρωτοστάτησε στην οργάνωση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος καθημερινά και σε όλες τις κρίσιμες περιόδους της Ιστορίας. Χωρίς αυτούς τους ακατάλυτους δεσμούς, δεν θα μπορούσε να αντέξει το συνεχές σφυροκόπημα και τις διώξεις της αστικής τάξης, που έχει ως στόχο να εξασθενίσει τον επαναστατικό χαρακτήρα του ΚΚΕ, να το περιθωριοποιήσει ή ακόμα και να το διαλύσει, ιδιαίτερα και στις συνθήκες της ανατροπής του σοσιαλισμού.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Όλη η 100χρονη πορεία του ΚΚΕ προσφέρει πολύτιμα διδάγματα για το σήμερα, για να μπορεί το Κόμμα να εκπληρώνει τα πολιτικά και επαναστατικά του καθήκοντα. Για την οργάνωση και την καθοδήγηση της πάλης της εργατικής τάξης. Οι αντιφάσεις και τα λάθη στη στρατηγική του Κόμματος, η υιοθέτηση της στρατηγικής των σταδίων έπαιξαν σημαντικό ρόλο σε μια σειρά επιλογές του νεαρού Κόμματος της περιόδου του μεσοπολέμου, αλλά και στη συνέχεια, τη δεκαετία του '40 μέχρι και την περίοδο των αντεπαναστατικών ανατροπών. Όμως, τα παραπάνω δεν αναιρούν ότι το ΚΚΕ σφυρηλατήθηκε ως κόμμα της επαναστατικής πρωτοπορίας. Το ΚΚΕ αποδείχτηκε καρφί στο μάτι της αστικής τάξης στην Ελλάδα, που δεν λύγισε σε καμία φάση, παρά τα λάθη και τις αδυναμίες του, παρά τα σκαμπανεβάσματα της ταξικής πάλης.

Αυτό το συμπέρασμα είναι πολύ σημαντικό σήμερα. Γιατί με την ίδια σταθερότητα πρέπει να παραμείνουμε προσηλωμένοι στην υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, όπου η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ επιδιώκει να εξαπατήσει εκ νέου το λαό μας. Και λέμε εκ νέου, γιατί δεν το κάνει για πρώτη φορά. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στη διακυβέρνηση της χώρας με αντιμνημονιακά συνθήματα και υποσχέσεις ότι θα σκίσει τα μνημόνια. Έπραξε το αντίθετο, δεν ακύρωσε κανέναν αντιλαϊκό νόμο, ψήφισε νέο μνημόνιο και δεκάδες νέα αντιλαϊκά μέτρα. Τώρα, με προίκα τις θυσίες και την αγωνία του ελληνικού λαού, υπόσχεται ανάπτυξη και ευημερία στα πλαίσια της ίδιας καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Επιδιώκει να πείσει το λαό μας όχι μόνο να μείνει σκυφτός, γονατισμένος, αλλά να αποδεχτεί και να αγωνιστεί για τους στόχους του κεφαλαίου, να εγκαταλείψει ό,τι κατάφερε να κρατήσει ως δικαιώματα μέσα στην κρίση, να θυσιάσει τα πάντα για την ανάκαμψη των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων. Η προσπάθεια εξαπάτησης του λαού από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν έχει όρια. Μετά τις 20 Αυγούστου και μπροστά στη ΔΕΘ το Σεπτέμβρη, θα προσπαθήσει η κυβέρνηση να στήσει ένα νέο "Πρόγραμμα Θεσσαλονίκης". Ήδη αυτή η επιχείρηση βρίσκεται σε εξέλιξη.

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να παρασυρθεί από τα λόγια της κυβέρνησης περί "μεταμνημονιακής" εποχής, αφού όχι μόνο δεν φέρνουν ανακούφιση και λύτρωση για τον εργαζόμενο λαό, αλλά θα ενισχύσουν την αντιλαϊκή επίθεση με βάση τα μνημόνια επιτήρησης της ΕΕ. Είναι αποφασισμένοι να προστατέψουν τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων με νομιμοποίηση της εργασιακής ζούγκλας στους χώρους δουλειάς, με μισθούς πείνας, δουλειά τις Κυριακές, χωρίς ανάπαυση, χωρίς ανάσα.

Η επιστροφή στην ομαλότητα δεν σημαίνει ανάκτηση των απωλειών, κατάργηση των αντεργατικών - αντιασφαλιστικών νόμων που κατέκλυσαν τα τελευταία χρόνια τη ζωή μας. Δεν σημαίνει επιστροφή των μισθών, ανάκτηση όλων των εργατικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων που διαλύθηκαν όλα αυτά τα χρόνια. Δεν θα σταματήσει η καθυστέρηση των δεδουλευμένων, οι απλήρωτες υπερωρίες, η εργοδοτική τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς, τα εργατικά ατυχήματα, η ανεργία και τα κακοπληρωμένα ολιγόμηνα προγράμματα εργασίας, η μαύρη - ανασφάλιστη εργασία. Η συνεχιζόμενη φορολογική λαίλαπα και το χαράτσωμα όλων μας, το πετσόκομμα των συντάξεων και των κοινωνικών επιδομάτων, οι κατασχέσεις και οι πλειστηριασμοί σε εργαζόμενους και μικρούς αυτοαπασχολούμενους, το κυνήγι της εργατικής - λαϊκής κατοικίας. Όλα αυτά θα συνεχιστούν στο διηνεκές, αποτελώντας μια μόνιμη απειλή πάνω από το λαό μας στο όνομα της επίτευξης των στόχων της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Δεν έχουν περάσει παρά λίγες μόλις βδομάδες από όταν η ίδια η υπουργός Εργασίας, μαζί με άλλα κυβερνητικά στελέχη, αλλά και με στελέχη όλων των άλλων κομμάτων της πλουτοκρατίας της ΝΔ, του ΚΙΝΑΛ, της Χρυσής Αυγής, κατά τη συζήτηση στη Βουλή της πρότασης νόμου που υπογράφουν εκατοντάδες συνδικαλιστικές οργανώσεις και την οποία έφερε το ΚΚΕ στη Βουλή, για την επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων και του κατώτατου μισθού, χαρακτήρισαν τα αιτήματα "ευχολόγιο". Την ίδια στιγμή, οποιαδήποτε πιθανότητα επανεξέτασης του κατώτερου μισθού θα γίνει με βάση το "μνημονιακό καθεστώς", τους νόμους δηλαδή της ΝΔ που έχουν διατηρήσει στο ακέραιο και παίρνοντας πάντα υπόψη τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Με τα ίδια επιχειρήματα απέρριψαν τις προτάσεις νόμου και τις τροπολογίες που κατέθεσε το ΚΚΕ ενάντια στο κόψιμο των συντάξεων, ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, ενάντια στη φοροληστεία των νησιών. Για τέτοιο "τέλος των μνημονίων" μιλάμε!

Δεν μπορούμε να δεχτούμε τη λογική "περασμένα ξεχασμένα", δεν μπορεί να συμβιβαστούμε με τη λογική του μικρότερου κακού. Όλα αυτά που χάθηκαν στα χρόνια της κρίσης θα μπορέσουμε να τα ανακτήσουμε μόνο με τον ταξικό αγώνα, με ισχυρά συνδικάτα, με κοινή δράση και συμμαχία με τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Τίποτα δεν μας χαρίστηκε, όλα με σκληρούς αγώνες και θυσίες κατακτήθηκαν. Μόνο ο οργανωμένος και αποφασισμένος λαός έχει τη δύναμη να τα επιβάλει ξανά σε κράτος και εργοδοσία.

Παράλληλα με την υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εμπλέκει, για λογαριασμό της αστικής τάξης, τη χώρα μας πιο βαθιά στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και στις οξυμένες αντιθέσεις που αναπτύσσονται. Στο πλαίσιο της δολοφονικής δράσης του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, η Ελλάδα μετέχει πιο ενεργά στο σκληρό ανταγωνισμό, την ίδια στιγμή που τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν πάνω από την ευρύτερη περιοχή, οι συγκρούσεις κλιμακώνονται επικίνδυνα.

Δεν μπορεί να υπάρχει εφησυχασμός για τις εξελίξεις, όπως προσπαθεί να καλλιεργήσει η κυβέρνηση. Οι τελευταίες αποφάσεις του ΝΑΤΟ επιβεβαιώνουν το ενίσχυση των αντιθέσεων μεταξύ των ιμπεριαλιστών, των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Ρωσίας, της Κίνας. Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα και ο λαός μας συνολικότερα δεν έχουν να κερδίσουν από τη σκληρή διαπάλη που διεξάγεται για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών και των δρόμων μεταφοράς Ενέργειας και εμπορευμάτων. Η εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης που μεγαλώνει, η δράση

της στα Βαλκάνια για λογαριασμό του NATO και της ΕΕ, η περιβόητη "γεωστρατηγική αναβάθμιση", δεν μπορεί να χρυσώσει το χάπι της πολιτικής του ιμπεριαλισμού που γεννά μόνο πόνο, πολέμους, δυστυχία και προσφυγιά.

Η κρίση στις ελληνορωσικές διπλωματικές σχέσεις δεν εκφράζει παρά τους ανταγωνισμούς των ΗΠΑ - NATO στην περιοχή, με την αστική τάξη της Ρωσίας, αλλά και το ρόλο του σημαιοφόρου της ελληνικής κυβέρνησης στους αμερικανόNATOικούς σχεδιασμούς. Αυτές η εξελίξεις επιβεβαιώνουν τις προβλέψεις του ΚΚΕ ότι το NATO και η ΕΕ όχι μόνο δεν είναι παράγοντες ασφάλειας για τον ελληνικό λαό, αλλά είναι παράγοντες που οξύνουν και δυναμιτίζουν τις εξελίξεις. Για χάρη των συμφερόντων της αστικής τάξης στην Ελλάδα, ο ΣΥΡΙΖΑ χαριεντίζεται με τα γεράκια του πολέμου, επιδιώκοντας να πείσει τον ελληνικό λαό ότι αποτελεί μοναδική επιλογή σε αυτό το ρευστό διεθνές περιβάλλον, ότι οι δήθεν ισχυροί του σύμμαχοι εξασφαλίζουν την ειρήνη και την ευημερία στον ελληνικό λαό.

Στην ίδια στρατηγική εντάσσει η κυβέρνηση και τη συμφωνία με την ΠΓΔΜ, που αποτελεί παράγοντα μεγαλύτερης διείσδυσης του NATO στα Βαλκάνια. Συμφωνία που δεν λύνει κανένα υπαρκτό πρόβλημα μεταξύ των δυο λαών που γειτονεύουν, αφού γίνεται για το χατήρι της διεύρυνσης του NATO, αλλά και γιατί αφήνει ανοιχτό το θέμα του αλυτρωτισμού που αφορά τη γλώσσα και τον εθνικό προσδιορισμό του γειτονικού λαού.

Σε όλη αυτή την πορεία, η κυβέρνηση έχει την ουσιαστική στήριξη όλων των άλλων αστικών κομμάτων, παρά τις επιμέρους διαφορές, παρά τις αντιθέσεις που αναπτύσσονται στο ρευστό πολιτικό τοπίο, με κοινό σκοπό όμως να χειραγωγηθεί η εργατική και λαϊκή δυσαρέσκεια, να εγκλωβιστεί ο λαός μας σε νέες αυταπάτες και στη λογική του μικρότερου κακού. Η φαρσοκωμωδία της τεχνικής πόλωσης και τα σκάνδαλα που χρεώνουν ο ένας στον άλλο στο πλαίσιο του σκληρού ανταγωνισμού μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, δεν μπορούν να κρύψουν τη στρατηγική συμφωνία που έχουν, ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ στην υλοποίηση της στρατηγικής του κεφαλαίου.

Δεν χωρά λοιπόν καμία αυταπάτη. Κανένας εργαζόμενος να μην ξεγελαστεί από παλιά και νέα διλήμματα για την «πρόοδο και τη συντήρηση», για τις «δεξιές και αριστερές πολιτικές». Το ΚΚΕ καλεί την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να σταθούν απέναντι από αυτές τις πολιτικές, όποια απόχρωση και αν έχουν, να αντιπαλέψουν τη στρατηγική και τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Έχει συγκεντρωθεί σημαντική πείρα τα τελευταία χρόνια. Είναι μονόδρομος η οργάνωση της πάλης ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική του κεφαλαίου, ενάντια στο NATO και την ΕΕ. Η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τη συμμετοχής της Ελλάδας σε αυτόν. Η πάλη για την προστασία του εισοδήματος, την προστασία των ανέργων, για την προστασία της λαϊκής κατοικίας και των καταθέσεων των φτωχών εργατικών και λαϊκών νοικοκυριών, για τη διεύρυνση των κοινωνικών παροχών και την ανάγκη για μαζικές προσλήψεις σε τέτοιους τομείς, όπως η Υγεία και η Πρόνοια, για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις.

Το Κόμμα μας, εξοπλισμένο με το Πρόγραμμά του και τις αποφάσεις του 20ού Συνεδρίου μας, παλεύει με όλες του τις δυνάμεις για την ανασύνταξη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, για τη μαζική οργάνωση των εργατών και των εργατριών στα συνδικάτα. Στο επίκεντρο των δικών μας διεκδικήσεων είναι οι ανάγκες και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Είναι αιτήματα που έρχονται σε αντίθεση με τη στρατηγική του κεφαλαίου και της ΕΕ, με την πολιτική της κυβέρνησης.

Σ' αυτό το έδαφος και μέσα από την ενίσχυση της κοινής μας δράσης της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων της πόλης και του χωριού, θα αναπτύσσεται μια πραγματικά Κοινωνική Συμμαχία όσων πλήττονται από την πολιτική της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και των μονοπωλιακών ομίλων. Σ' αυτό το έδαφος θα ωριμάζουν αιτήματα και διεκδικήσεις που χτυπούν στη ρίζα του αυτό το σύστημα της αδικίας και της εκμετάλλευσης, του πολέμου και της προσφυγιάς.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Απευθυνόμαστε στους ανθρώπους του μόχθου, που παρακολουθούν με ενδιαφέρον τις θέσεις του ΚΚΕ, που προβληματίζονται από τις εξελίξεις και αναζητούν απαντήσεις, που εκτιμούν τη συνέπεια με την οποία στέκεται το Κόμμα απέναντι στο λαό. Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους και στη νεολαία, σε όλο το λαό να μελετήσει τις θέσεις και το Πρόγραμμα του ΚΚΕ χωρίς προκαταλήψεις.

Μπορούμε με πάρα πολλούς να συμπορευτούμε στους αγώνες, στα συνδικάτα, στο εργατικό και λαϊκό κίνημα. Το ΚΚΕ δίνει το χέρι σε όποιον σηκώνεται και όποιον έχει διάθεση να σηκωθεί και να αγωνιστεί, ακόμα και αν διατηρεί επιμέρους επιφυλάξεις. Η ισχυροποίηση του ΚΚΕ θα δυναμώσει τους αγώνες για τα δίκια του λαού, το Κόμμα είναι μπροστά στον αγώνα για κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα, για να ανασάνει ο λαός.

Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα σε όσους νιώθουν ότι το εργατικό και λαϊκό κίνημα είναι κομμάτι της ψυχής τους, σε όσους νιώθουν και είναι αγωνιστές, αριστεροί, άνθρωποι προοδευτικοί, που δοκίμασαν την επιλογή της κυβέρνησης "της αριστεράς". Σήμερα μπορούν να καταλάβουν καλύτερα αυτό που προειδοποιούσε το ΚΚΕ όλα τα προηγούμενα χρόνια. Απευθυνόμαστε σε όσους σήμερα μπορούν να δουν ότι η επιλογή του κάθε φορά δήθεν "μικρότερου κακού" τούς οδηγούσε κάθε φορά στο μεγαλύτερο κακό. Σε όσους, κατά βάθος, ξέρουν πως το δίκιο τους δεν χωράει σε ένα άδικο σύστημα. Υπάρχουν περισσότερες αποδείξεις για να κρίνουν θετικά τις θέσεις του Κόμματος, να συμπορευτούν μαζί του.

Απευθυνόμαστε σε όσους λένε: Ευτυχώς σ' αυτήν τη χώρα δεν θα υπάρξει σιγή νεκροταφείου, γιατί υπάρχει Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, υπάρχει ταξικό εργατικό κίνημα, υπάρχει το ΠΑΜΕ. Τους λέμε: Πάρτε τη θέση σας δίπλα στους κομμουνιστές στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους, στις γειτονιές, στις πόλεις και στα χωριά, στα σχολεία και στις σχολές.

Δυναμώστε το ΚΚΕ παντού. Και στα σωματεία, στους συλλόγους. Και στις βουλευτικές εκλογές, όποτε και αν γίνουν. Και στις ευρωεκλογές και στις τοπικές εκλογές.

Συμπόρευση με το ΚΚΕ, ενίσχυσή του με νέες δυνάμεις, εδώ είναι η ελπίδα. Ισχυρό ΚΚΕ και οργανωμένος λαός. Αυτός είναι ο δρόμος.

Ο δρόμος της οργάνωσης και του αγώνα ενάντια στους μονοπωλιακούς ομίλους και την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ο δρόμος για ριζικές ανατροπές, για ρήξη με την εξουσία των καπιταλιστών και αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

«Το μέλλον είναι σίγουρο αδελφέ μου. Ό,τι κι αν γίνει - σίγουρο...Μπορείς να κάνεις πίσω τους τροχούς του ήλιου;». (Γιάννης Ρίτσος)

Ζήτω τα 100 χρόνια του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας».

